

ณ กาลครั้งหนึ่ง  
ที่ มูลนิธิฯ  
วันแสดงเครื่องบูชาพระรัตนตรัย  
๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

โดย

วันชัย ภู่งาม

# ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ มูลนิธิฯ วันแสดงเครื่องบูชาพระรัตนตรัย ๓ พุทธศักราช ๒๕๕๖

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น



เมื่อวันที่ ๓ พุทธศักราช ๒๕๕๖ มูลนิธิศึกษาและเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ประธานมูลนิธิฯ ได้จัดให้มีการตั้งแสดงเครื่องบูชาพระรัตนตรัย ที่ทางมูลนิธิฯ ได้จัดสร้างขึ้น โดยการอนุมัติของสมาคมมหาโพธิ์ประเทศอินเดีย ซึ่งประกอบไปด้วย พระสุวรรณกัมมะ คือ เครื่องประกอบการอัญเชิญพระรัตนบุษยภาชนะโศกมหาราชปวิวรรต ขึ้นจากตู้เซฟ ที่เก็บรักษาไว้ใต้ดิน ภายในพระมูลดคันธุลีวิหาร เมืองสาธนาท พาราณสี (พระรัตนบุษยภาชนะโศกมหาราชปวิวรรต คือ ที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุที่มูลนิธิฯ สร้างและนำไปถวายไว้ ณ พระมูลดคันธุลี เมืองสาธนาท พาราณสี เมื่อปี ๒๕๕๕)



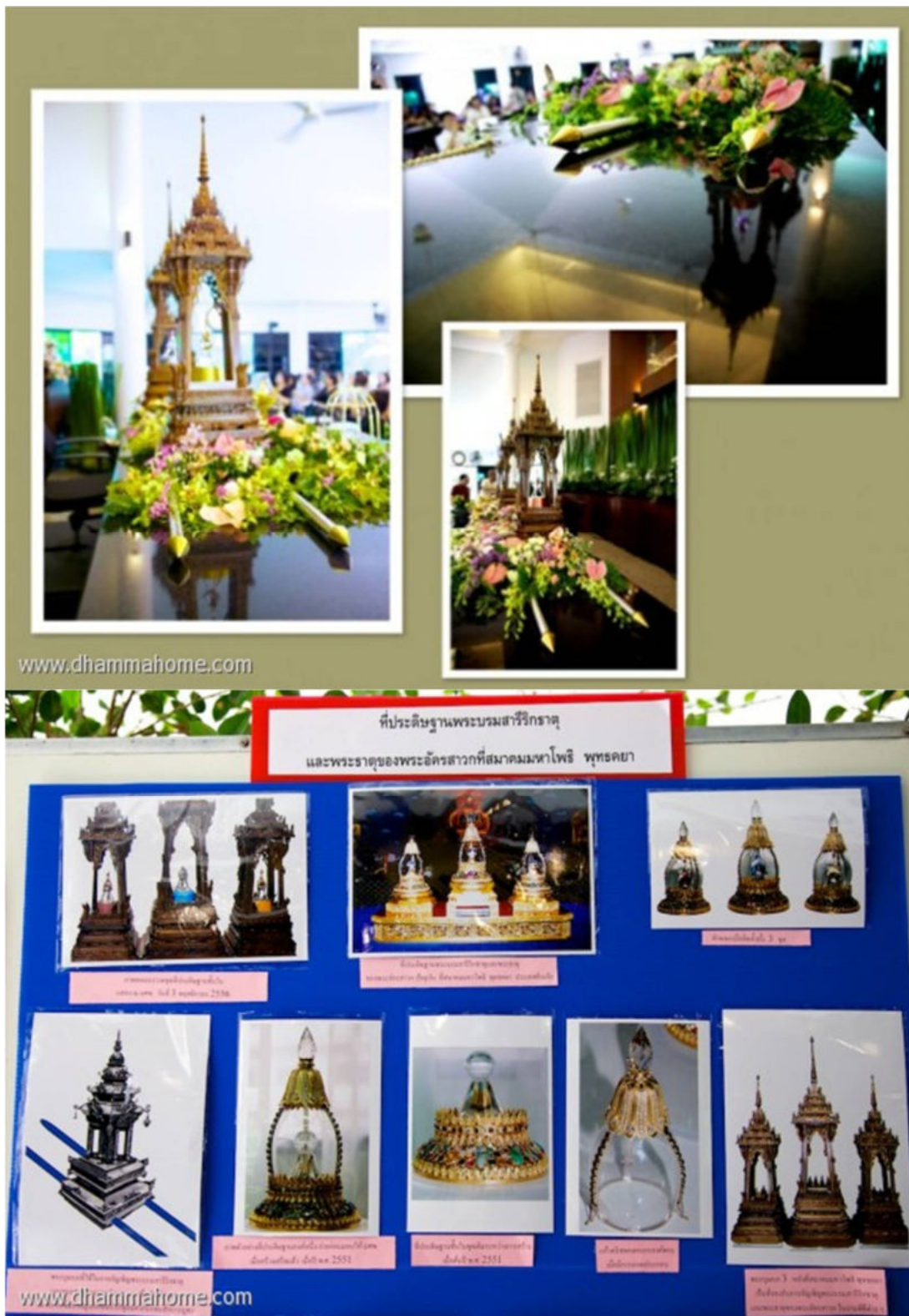
"เรือนที่ประดิษฐาน" พระบรมสารีริกธาตุ และพระธาตุของพระอัครสาวก ซึ่งเป็นเครื่องประกอบภายในของที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ และพระธาตุของพระอัครสาวกคือ ท่านพระสารีบุตร และ ท่านพระมหาโมคคัลลานะ ที่ทางมุลินิฯ ได้สร้างและถวายไว้แล้ว ณ สมาคมมหาโพธิ์ พุทธคยา เมื่อหลายปีก่อนนั้น และในครั้งนี้ได้จัดสร้าง "เรือนที่ประดิษฐาน" ใหม่ เพื่อจะนำไปติดตั้งไว้ภายในขององค์ที่ประดิษฐานเดิม เพื่อให้ผู้ที่เข้าชมและกราบถวายสักการะได้เห็นองค์พระบรมสารีริกธาตุและพระธาตุได้ชัดเจนในระยะไกลด้วยเลนส์ขยายที่ติดตั้งบนตัวเรือนที่ประดิษฐานใหม่



ซึ่งได้รับการออกแบบและสร้างขึ้นอย่างงดงาม ประณีต โดยอาจารย์พีรพล คล้ายณรงค์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องประดับอัญมณี กาญจนานิเทศวิทยาลัย ช่างทองหลวง และ พลตรี ดร.วีระ พลวัฒน์ กรรมการและเลขาธิการ มศพ. ผู้เชี่ยวชาญด้านโครงสร้างโลหะ รวมถึงการจัดสร้าง "บุษบกคานหาม" ที่ทำจากไม้สักทอง แกะสลักลวดลายงดงาม เพื่อใช้สำหรับอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ และพระธาตุของพระอัครสาวก เข้าขบวนแห่ที่ทางสมาคมมหาโพธิ์จะจัดขบวนแห่พระบรมสารีริกธาตุ และพระธาตุของพระอัครสาวก ขึ้นเป็นประจำทุกปี ที่เมืองพุทธคยา เพื่อให้พุทธศาสนิกชนได้กราบสักการะซึ่งเป็นความงดงามอย่างยิ่งแก่ผู้ที่ได้พบเห็น ท่ามกลางดินแดนอันสำคัญยิ่งของพระพุทธศาสนา ณ อาณาบริเวณที่ทรงตรัสรู้พระอนุตรตรัสมาสัมโพธิญาณแห่งนั้น



www.dhammadhome.com



ในช่วงแรกของภาคเช้า ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ได้เชิญให้ท่านพลตรี ดร.วีระ พลวัฒน์ และอาจารย์ไพรพล คล้ายณรงค์ อธิบายให้ทราบถึงความเป็นมา และ ขั้นตอนของการสร้างเครื่องบูชาพระรัตนตรัยดังกล่าว เครื่องบูชาพระรัตนตรัยทั้งหมดนี้ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ และคณะฯ ได้เดินทางไปถวาย ณ สมาคมมหาโพธิ์ พุทธคยา และพระมูลคันธกุฎีวิหาร เมืองสาวันนาท พาราณสี ประเทศอินเดีย ระหว่าง วันที่ ๗ - ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๖





หลังจากนั้น จึงเป็นการสนทนาธรรม ซึ่งข้าพเจ้าขออนุญาตนำความบางตอนจากการสนทนามาฝากให้ทุก ๆ ท่าน ได้พิจารณาไปพร้อม ๆ กับภาพบรรยากาศซึ่งอบอวลไปด้วยความปิติ ความชื่นชมยินดี ในความงดงามอลังการจากกุศลศรัทธาของทุก ๆ ท่าน ที่ร่วมกันจัดสร้างเครื่องบูชาอันยอดเยี่ยมในครั้งนี้ ดังนี้



**คุณอรรณ :**

ท่านอาจารย์คะ สืบเนื่องจากตอนเช้า หลังจากที่ได้ฟังเบื้องหลังการทำ(เครื่องบูชาฯ) ที่จะนำไปถวายที่อินเดีย ท่านอาจารย์กล่าวว่า การทำสิ่งเหล่านี้ การบูชาเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ยาก แต่ท่านอาจารย์ก็จะวกกลับมาว่า ไม่ยากเท่ากับการมีชีวิตอยู่ เพื่อการศึกษา และเข้าใจพระธรรมก็จะขอความกรุณาจากท่านอาจารย์ให้รายละเอียดและขยายความ ค่ะ

**ท่านอาจารย์ :**

ค่ะ "เห็น" นี่ยากไหม?

คุณอรรณ :

"เห็น" ถ้าไม่ไตร่ตรอง ก็ดูเหมือนง่าย แต่จริง ๆ แล้ว ยาก  
มาก

ท่านอาจารย์ :

เพราะอะไรคะ?

คุณอรรณ :

เพราะว่า พระธรรม ลึกซึ้ง แล้วก็เข้าใจยากค่ะ

ท่านอาจารย์ :

ยาก ที่ว่า ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของใคร เพราะ  
ฉะนั้น สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่สะสมมา ที่จะทำให้เป็นผู้ที่สามารถ  
ในสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นธรรมดา ทุกคนหลากหลายมาก ถ้า  
พิจารณาให้ถูกต้องก็คือว่า "กำลังประพฤติ ตามที่เป็นไป"  
คำนี้ คำเดียว สามารถจะทำให้เป็นผู้ที่มีสติสัมปชัญญะ  
เข้าใจสิ่งที่ปรากฏ เพราะ เกิดแล้ว





...ไม่ไปคิดว่า จะไปทำอะไรเลย เพราะรู้ว่า แม้ในขณะนี้  
ก็กำลังประพฤติ ตามที่เป็นไป ถูกต้องมั๊ยคะ? ยืน นั่ง  
นอน เดิน พุท คิด ตามที่เป็นไป จะคิดเกินปัจจัยที่สะสม  
มา ก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้น ก็แสดงให้เห็นว่า การที่เราจะ  
สามารถเข้าใจพระธรรมได้ ต้องรู้ว่า ยาก ไม่ใช่ ง่าย แต่  
เข้าใจได้ ทีละเล็กทีละน้อย โดยการ "เข้าใจทีละเล็กทีละ  
น้อย" จากการ "ฟัง"...



**คุณอรรณ :**

ดูเหมือนท่านอาจารย์เคยกล่าวว่า ในการบูชาสิ่งเหล่านี้ ต้องเกิดจากความเข้าใจพระธรรม แล้วก็เห็นพระคุณอัน ลึกซึ้ง อันยิ่งใหญ่ของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะฉะนั้น ตรงนี้ก็เหมือนว่า ถ้าไม่ศึกษาให้เข้าใจ ถึงแม้จะบูชาด้วยสิ่งมีค่าอย่างไร ก็ไม่เท่ากับการที่ปฏิบัติ บูชา ด้วยการศึกษาพระธรรมให้เข้าใจ ในสิ่งที่กำลังมี กำลังปรากฏ



ท่านอาจารย์ :

คะ เพราะแม้ข้อความในพระไตรปิฎก ก็มีนะคะ ไม่ว่าจะเป็น  
เป็นทานที่เลิศ มากมายไพบุลย์สักเท่าไร ก็ไม่เท่า ทาน  
ของผู้ที่ประพฤติชอบ หมายความว่า เป็นผู้ที่เข้าใจธรรม  
เพราะอะไรคะ? ผลของท่าน มีแน่ ให้ท่านที่ประณิด แต่  
ว่า ไม่ได้ศึกษา ไม่ได้เข้าใจธรรมะ ท่านนั้น ก็ให้ผลเพียง  
ทรัพย์สมบัติบ้าง เกียรติยศชื่อเสียงบ้าง ชั่วคราว อาจจะ  
คิดว่า มาก แต่ความจริง เล็กน้อยมาก เมื่อเทียบกับ  
สมบัติมหาศาลของเทวดา หรือว่าของพรหม ก็ตามแต่



เรือนที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า



เรือนที่ประดิษฐานพระธาตุ  
ของท่านพระสารีบุตร



เรือนที่ประดิษฐานพระธาตุ  
ของท่านพระมหาโมคคัลลานะ



...แต่ว่า สำหรับผู้ที่เข้าใจธรรมะ สมบัติที่มี ไม่ว่าจะทุกชาติ ก็หมดไป มหาศาลสักเท่าไรก็หมด แต่สมบัติที่แท้จริง คือ สามารถเข้าใจ "คำ" ที่พระผู้มีพระภาคฯ ทรงแสดงเพื่ออนุเคราะห์ให้เกิดปัญญา เพื่อจะได้สมบัติมหาศาลยิ่งกว่านั้นอีก คือ สามารถที่จะรู้ความจริง ถึงความเป็นพระอริยบุคคล...



...สมบัติมากมายคะ? ยิ่งกว่าอะไรหรือเปล่า? เพราะเหตุว่า ผู้ที่ได้เข้าใจว่า ตนเองได้รับสมบัติมาก จากผลของทาน ก็ชั่วแต่ละหนึ่งชาติ แต่ผู้ที่เป็นพระอริยบุคคล มีอริยทรัพย์ ซึ่งจะทำให้พ้นจากการที่จะต้องเกิด อย่างที่เมื่อวานนี้ถามว่า รูปเป็นทุกข์ เห็นง่าย แต่ความจริง ทุก

อย่างก็เป็นทุกข์ ไม่ใช่แต่เฉพาะรูปอย่างเดียว ตัวอย่าง  
เมื่อกี้นั้นคะ ถ้าใครนั่งฟังแต่เช้า ไม่ลุกไปไหนเลย ทุกข์  
หรือเปล่าคะ? หิวไหม? เมื่อยไหม? ง่วงไหม? ทุกข์ทั้งนั้น  
เลย เพราะฉะนั้น ก็แสดงให้เห็นว่า ถ้าคิดจริง ๆ การ  
ดำเนินชีวิตทุกขณะ เป็นไปเพราะทุกข์ ไม่หายใจ ได้  
ไหม?...



**คุณอรรณ :**

ท่านอาจารย์คะ ก็ทำให้ไตร่ตรองไปว่า ตอนนี้อะไรจริง ๆ แล้ว  
เป็นต้นเดือนพุทธศักราช ปรกตอากาศก็จะเย็น หนาว  
แต่ปรากฏว่าตอนนี้ร้อน เหมือนเดือนเมษายน เลย แต่ก็มี  
ศรัทธาที่จะอยู่ฟังด้วยดี เพราะรู้ว่า สิ่งนี้สำคัญ ถึงแม้จะ  
ฟัง แล้ว ๆ เล่า ๆ ว่า เป็นเรื่อง ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ  
"เห็น" เพียงสิ่งที่ปรากฏ หรือว่า "ได้ยิน" เพียงเสียง แต่ก็  
จะรู้ว่า จะปรุงแต่งให้เข้าใจมากยิ่งขึ้นไป ตามการที่ได้ฟัง  
บ่อย ๆ เนือง ๆ ก็ฟัง



**ท่านอาจารย์ :** ค่ะ จนกว่าจะรู้ว่า เข้าใจสิ่งที่ปรากฏ ที่ได้ยินได้ฟังมาแล้ว  
นั่นเอง

**คุณอรรณ :** เมื่อกี้ ท่านอาจารย์กล่าวถึง อริยทรัพย์ ก็เป็นทรัพย์ที่  
ประเสริฐ เป็นทรัพย์ประเภทเดียว ที่จะทำให้สามารถออก  
จากสังสารวัฏฏ์ได้ ทรัพย์อื่น อาจจะเป็นพระมหากษัตริย์  
เป็นเทวดา เป็นอะไรก็แล้วแต่ แต่ก็ต้องกลับมา เวียนว่าย  
ตายเกิด คือ ไม่สามารถออกจากสังสารวัฏฏ์ได้ เพราะ  
ฉะนั้น ผู้ที่ฉลาด หรือผู้ที่มีปัญญา ก็ต้องรู้ว่า ควรสะสม  
อะไร?

**ท่านอาจารย์ :** ค่ะ (สะสม) ความเห็นถูก

**คุณอรรณ :** ก็คือ สะสมอริยทรัพย์ ไม่ใช่ไปมุ่งสะสมอะไร ที่ถึงแม้จะมี  
มากแค่ไหน ก็ไม่สามารถทำให้ออกจากสังสารวัฏฏ์ได้

**ท่านอาจารย์ :** ไม่สามารถทำให้หมดทุกข์ได้ค่ะ



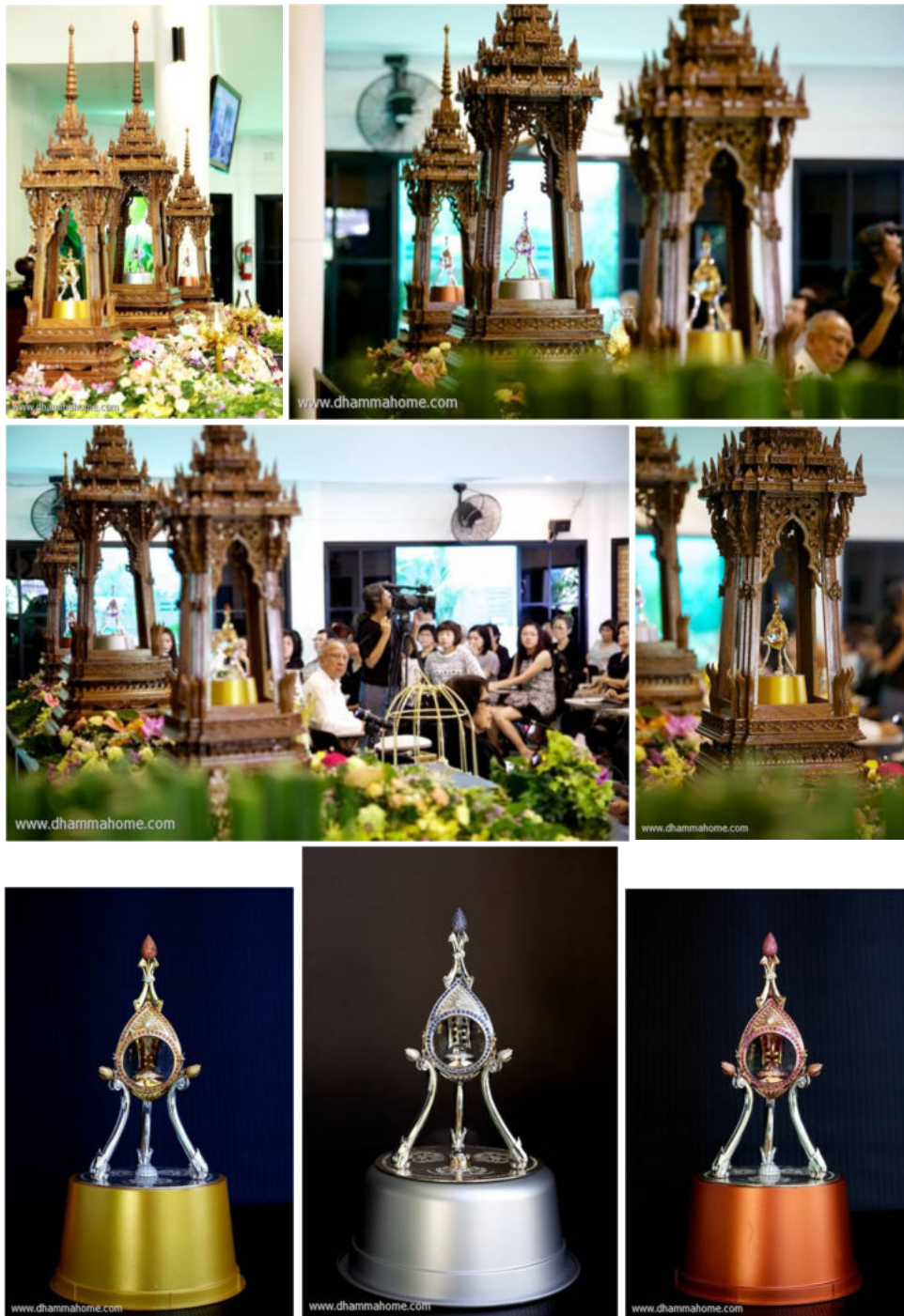


**คุณอรรณ :**

ท่านอาจารย์คะ ที่นี้ขอลับมาสู่ เมื่อเช้านี้ อาจารย์พิรพล ก็เล่าถึงความประหลาดหลายอย่าง ที่ว่ามีโอกาสให้ได้ทำอะไร เช่นนั้นเช่นนั้น จริง ๆ แล้ว ไม่ใช่เป็นเรื่องบังเอิญ เพราะว่า อย่างเราเคยฟังพระสูตร หรือฟังอะไรที่เหมือน อัศจรรย์มาก มหัศจรรย์มาก ในความคิดก็เหมือนว่า ทาง มูลนิธิฯ ได้ศึกษา ได้สอนความเห็นถูก เข้าใจถูก ก็เป็นเรื่องไม่ใช่เรื่องบังเอิญหรืออะไร แต่ว่า เป็นเหตุปัจจัย ที่จะให้ได้เจริญกุศล ที่มีความพิเศษ ที่จะได้เจริญกุศล เช่นนี้ จริง ๆ แล้ว องค์การที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ทั้งในโลก หรือในประเทศไทย ก็มีมาก แต่ก็ไปคิดว่าทำไมถึงต้องเป็นมูลนิธิฯ ก็คิดว่า เป็นเรื่องที่ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ แต่เป็นเรื่องเหตุปัจจัยจริง ๆ ค่ะ ท่านอาจารย์คะ

**ท่านอาจารย์ :**

ค่ะ ถ้าไม่มีเหตุปัจจัย เกิดไม่ได้เลย แล้วก็คือ ณ กาลครั้งหนึ่ง แน่นอนนะคะ ซึ่งอีกไม่กี่วัน ก็จะถึงสมัย หรือขณะที่หายาก คือขณะที่ได้มอบถวายเครื่องบูชา ทั้งหมด เพื่อบูชาพระรัตนตรัย





...ใครก็ตาม ที่อยู่ห่างไกล หรือจากไป นานแสนนาน  
๒,๕๐๐ กว่าปี มีโอกาสที่จะระลึกถึงบุคคลนั้นได้บ่อย  
ไหม? บางท่าน ได้ยินคำว่า พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า  
แล้วก็ผ่านไปเลย ไม่มีโอกาสที่จะได้ฟัง ซ้ำแล้ว ซ้ำอีก ถึง  
ความเป็นผู้ที่มีคุณอันยิ่งใหญ่แก่ชาวโลก ทั่วจักรวาล...





...เพราะฉะนั้น ก็จะเห็นได้ว่า สิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ตาม ที่จะ  
เตือนให้ระลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ ผู้นั้น ก็ไม่ใช่เพียงแต่  
ว่า "เห็น" แล้วก็ไม่ได้รู้อะไรทั้งสิ้น แต่ "เห็นอะไร?" พระ  
กายส่วนหนึ่ง ซึ่งเมื่อยังไม่ปรินิพพาน ถ้าเราจะใช้คำ  
ธรรมดา ก็คือว่า กระดูกทุกชิ้น ยังรวมกันอยู่ สามารถที่  
จะเคลื่อนไหว ทำกิจได้ตลอดมากมาย แต่ว่า เมื่อไม่  
สามารถที่จะเป็นอย่างนั้นได้แล้ว แม้แต่พระกายที่ยังคง  
เหลืออยู่ ที่ใช้คำว่า "พระบรมสารีริกธาตุ"เตือนให้ระลึก  
ถึงอะไร? "พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า" ...





...ถ้าเรารู้ว่า นั่นคือ พระบรมสารีริกธาตุ ระลึกถึงพระคุณ  
ที่ทรงทำมาตลอด หลังจากที่ได้ตรัสรู้แล้ว ก็แสดงธรรม  
อนุเคราะห์สัตว์โลก เพราะฉะนั้น เวลาที่มีโอกาสที่จะได้  
เห็น ส่วนที่จะทำให้ ระลึกถึงพระคุณ โดยเป็นส่วนของ  
พระกายจริง ๆ ส่วนหนึ่ง หลังจากทีปริญพยานแล้ว ก็เป็น  
ที่เคารพอย่างสูง ที่จะทำให้รู้ว่า คุณของพระกายส่วนนี้  
เมื่อครั้งที่ยังไม่แตกทำลายเป็นส่วน ๆ ก็ได้ทำประโยชน์  
มากมาย ที่เราสามารถจะได้ยินคำว่า "พระธรรม" มาจาก  
ไหน? ถ้าพระกายนี้ไม่มี...





...แต่ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นแล้ว ไม่คงอยู่เลย ไปตลอด  
เปลี่ยนแปลง ตั้งแต่แสนโกฏีกัปป์ มาจนถึงขณะนี้ และ  
ต่อไปก็ไปอีกเรื่อย ๆ ตามการสะสมของแต่ละวัน ๆ ก็คือ  
ว่า ย่อมประพบัติเป็นไป ตามที่ได้สะสมมา...





...เพราะฉะนั้น การที่ได้เห็นพระกาย หรือว่า พระบรม  
 สารีริกธาตุก็เตือนให้ระลึกถึง ทั้งหมดของพระธรรม ที่ได้  
 ศึกษาที่ทำให้สามารถที่จะเข้าใจ สิ่งที่มีจริง ๆ ซึ่งถ้าไม่มี  
 โอกาสได้ฟัง ไม่มีทางที่จะเข้าใจได้...



...และ แต่ละครั้ง ก็จะได้เห็นว่า การที่จะมีผู้ที่ทรง  
บำเพ็ญพระบารมีตรัสรู้เป็น พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่  
บ่อย ไม่ใช่มากมาย นานแสนนาน กว่าที่จะถึงความ  
สมบูรณ์ของพระบารมี ที่จะทำให้เป็นถึง ความเป็น พระ  
สัมมาสัมพุทธเจ้าได้...



...แล้วเราก็อยู่ในยุคสมัย ที่มีโอกาสแม้ขณะนี้ ชาตินี้  
ไม่ได้เฝ้า แต่ก็ยังได้มีส่วนที่จะได้เห็น ส่วนหนึ่งของพระ  
กายแล้วก็มีโอกาส ที่จะระลึกถึง "คำ" ที่ได้ยิน ซึ่งสามารถ  
ที่จะทำให้ "ปัญญา นำไป ในกิจทั้งปวง" ซึ่งก่อนที่จะได้  
ฟัง อกุศล นำไป ในกิจทั้งปวง นี่ก็เป็นความต่างกัน...



### รัฐपालสูตร

ทั้งคนมั่งมี ทั้งคนยากจน ย่อมกระทบผัสสะ ทั้งคนพาล ทั้งนักปราชญ์ ก็กระทบ  
ผัสสะเหมือนกัน แต่คนพาล ย่อมนอนหวาดอยู่ เพราะความที่ตนเป็นพาล ส่วน  
นักปราชญ์ อันผัสสะถูกต้องแล้ว ย่อมไม่หวั่นไหว เพราะเหตุนั้นแล ปัญญาจึงประเสริฐ  
กว่าทรัพย์ ปัญญาเป็นเหตุถึงที่สุดในโลกนี้ได้ คนเป็นอันมาก ทำบาปกรรม เพราะ  
ความหลงในภพน้อยภพใหญ่ เพราะไม่มีปัญญา เครื่องให้ถึงที่สุด

พระสุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์ เล่ม ๒ ภาค ๒ หน้าที่ ๕๕



กราบทำบุญบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง  
ขออนุโมทนาในกุศลจิต กุศลศรัทธา ของทุก ๆ ท่านครับ

